

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 marca 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich

uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Przepisy zarządzenia, w których jest mowa o artykułach nietypowych, odnoszą się również do nietypowych usług (robót) przemysłowych.

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Uzgodnione ceny artykułów, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu:

- 1) jeżeli wartość zamówienia wynosi od 100.000 zł do 500.000 zł — przez dyrektora zjednoczenia wiodącego,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 500.000 zł — przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany w danym zakładzie.

4. Jeśli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego należy rozumieć produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym w danym zakładzie jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji (§ 3) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy. Rozliczenia z zysku nieprawidłowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganej na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), jeżeli w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na podstawie której uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację artykułu nietypowego wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego kalkulacji opracowanej przez wykonawcę w ciągu 7 dni od daty jej otrzymania.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia na piśmie zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny lub o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą a zamawiającym, podlegającymi Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, cenę ustalają:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — dyrektor zjednoczenia, któremu podlega wykonawca, w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia, któremu podlega zamawiający,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą — przedsiębiorstwem podległym Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego a zamawiającym — przedsiębiorstwem należącym do innego resortu, wykonawca równocześnie z powiadomieniem zamawiającego o nieuzgodnieniu ceny (§ 8 ust. 3) zawiadamia o tym:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — zjednoczenie wiodące,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego za pośrednictwem zjednoczenia, któremu podlega wykonawca.

3. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomienia powinny być dołączone wszystkie materiały dotyczące proponowanej ceny.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, ceny ustalają:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — dyrektor zjednoczenia wiodącego w porozumieniu ze zjednoczeniem, któremu podlega zamawiający,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny nie zostanie osiągnięte, cenę ustala Państwowa Komisja Cen, z tym że w razie gdy wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 1), wniosek o ustalenie ceny powinien być skierowany do Państwowej Komisji Cen za pośrednictwem Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, a gdy wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 2), wniosek kieruje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 22 października 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i świadczo-

ne w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1954 r. Nr 107, poz. 1425 i z 1956 r. Nr 103, poz. 1193).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*